

Ljubivoje Ršumović

Ljubivoje Ršumović rođen je u Ljubišu, na Zlatiboru, 3. jula 1939. godine. Školovao se u Ljubišu, Čajetini, Užicu i Beogradu, gde je diplomirao na Filološkom fakultetu, na grupi za komparativnu književnost.

Rano je počeo da piše, još kao osnovac u Ljubišu. Prve pesme objavio je kao gimnazijalac, 1957. godine, najpre u užičkim *Vestima*, a zatim u *Književnim novinama*.

Godine 1965. zaposlio se u Radio Beogradu, u redakciji programa za decu. Svoj literarni rad uspešno je ugradio u emisije *Utorak veče – ma šta mi reče*, *Subotom u dva*, *Veseli utorak*. U tim programima primenio je „dokumentarnu poetiku“, koju je usvojio od Zmaja i Duška Radovića i pedagošku doktrinu Džona Loka: „Što pre dete smatraš čovekom – pre će čovek i postati!“ Godine 1968. počeo je sa radom u televiziji i snimao je poznate serije: *Dvogled*, *Hiljadu zašto* i *Hajde da rastemo*. Kao televizijski poslenik napisao je, režirao i snimio preko šest stotina emisija. Jedna od najpopularnijih serija za decu *Fazoni i fore* imala je sto četrdeset dve epizode.

Pored programa za decu uradio je i nekoliko serija dokumentarnih programa. Takva je serija *Dijagonale – priče o čudima i naravima*, u kojima Ršumović govori o pojedinim etničkim grupama, puštajući pripadnike tih grupa da sami daju karakterizaciju svojih saplemenika. To su emisije o: Mijacima, Brsjacima, Malisorima, Torbešima, Bunjevcima, Erama, Lalama, Dubrovčanima, Bodulima, Šopovima, Gorancima, Piperima i mnogim drugim.

Objavio je 72 knjige, uglavnom za decu. Među njima najpoznatiji naslovi su: *Ma šta mi reče*, *Pričanka*, *Pevanka*, ***Još nam samo ale fale***, *Vesti iz nesvesti*, *Nevidljiva ptica*, *Domovina se brani lepotom*, *Sjaj na pragu*, *Rošavi anđeo*, *Zov tetreba*, *Ušpon vrtovima*, *Pesme uličarke*, *Severozapadni krokodil*, *Pošto prodaš to što misliš*, *Opasan svedok*, *Ne vucite me za jezik*, *Gujina stena*, *Bukvar dečjih prava*, ***Tajna ledene pećine*** i *Beli paketi*. U pozorištima je izvedeno više njegovih dela: *Šuma koja hoda*, *Nevidljiva ptica*, *Baba Roga*, *Rokenrol za decu*, *Uspavana lepotica*, *Au, što je škola zgodna*, *U cara Trojana kozje uši*, *Snežana i sedam patuljaka*, ***Ršumdani***, ***Miš je dobio grip***, ***Tri čvora na trepavici***, ***Tandara mandara...***

Dobitnik je književnih nagrada: Neven, Mlado pokolenje, Nagrada Zmajevih dečjih igara, Brankova nagrada, Oktobarska nagrada grada Beograda, Goranova plaketa, Vukova nagrada, Zlatni prsten Festivala pesnika za decu u Crvenki, Nagrada Porodica bistrih potoka Udruženja književnika Srbije, prva nagrada za dramski tekst *U cara Trojana kozje uši* na Festivalu pozorišta za decu u Kotoru, nagrada Politikinog zabavnika za knjigu *Tri čvora na trepavici*, nagrada Duško Radović i titula Saradnik Sunca, Instelova nagrada za poeziju 2008. i kao nagrada Miroslav Antić 2008. godine za knjigu *Beli paketi* i nagrada Princ dečjeg carstva

Tamaris u Banjoj Luci 2009. Dobitnik je i dve zapažene međunarodne nagrade: nagrada Pulja u Bariju, za celokupno stvaralaštvo za decu i nagrada UNESCO-a za Bukvar dečjih prava na svetskom konkursu za knjigu koja propagira mir i toleranciju.

Njegova dela prevedena su na više stranih jezika.

Autor je tri udžbenika za osnovnu školu: *Deca su narod poseban*, *Azbukvar* i *Pismenar*.

Uporedo sa književnim radom bavio se i sportom. Osnivač je, takmičar i prvi predsednik karate kluba Crvena Zvezda. Bio je predsednik karate saveza Srbije i savezni je sudija u karateu.

Od 1986. do 2002. bio je direktor pozorišta Boško Buha. Predsednik je Kulturno-prosvetne zajednice Srbije i jedan od osnivača i član Upravnog odbora Zadužbine Dositeja Obradovića.

Jedan je od osnivača i prvi predsednik Odbora za zaštitu prava deteta Srbije, pri organizaciji Prijatelji dece Srbije, u kojoj je aktuelni predsednik Skupštine.

Više nije član Udruženja književnika Srbije.

Živi i radi na Slobodnoj teritoriji, nedaleko od Beograda.